

Slavíme a vzpomínáme

Když vás auto na přechodu pro chodce nepřejede, je to moc dobře; vy byste už třeba byli v nebi, zatímco pan řidič dost možná ve vězení. Tedy – když vás auto nepřejede, ale pěkně zastaví, pan řidič pokyne rukou a ještě se na vás mile usměje, máte hned dobrou náladu. A také větší odvalu pro příště.

Zpravodaj Klubu přátel chce být také takovým pokynutím a úsměvem vám, kteří to svoje – naše/vaše, ale i „jejich“ rádio podporujete a pomáháte tak žít lidem i žít Bohu v nich. Zájmeno JEJICH píšu na adresu těch, kteří by Proglas také mohli a jaksí měli potřebovat, ale z nějakých důvodů nepotřebují. Tak už to chodí.

Snažíme se všichni psát tak, aby vás čtení na jedné straně potěšilo, na straně další povzbudilo, na dalších stranách (díky Radku, díky Magdo!) vždycky rozesmálo, na další straně třeba poučilo, vzdělalo nebo informovalo. Prostě všechno to, co se dělá a prožívá v rodině, i když se o tom takhle ani nemluví. Nelze přehlédnout, že naše články většinou míří k rodině, kde jsou nějakí křesťané. Ve Zpravodaji píšeme, co nám na rozum i na srdce přijde. Píšeme jaksí navíc, protože všechno podstatné říkáme přece ve vysílání rádia. Přesto má psané slovo svoji nezastupitelnou úlohu.

V části Indie, kde jsem nedávno pobýval, jsou obce, v nichž se mluví jazykem, kterému rozumějí jen sami obyvatelé té vesnice a ke kterému se teprve hledá vhodný způsob zápisu – v roce 2005.

Boží slovo se nejprve chvíli udržovalo ústně, ale naštěstí brzy dostalo psanou tvář. Jen proto se nám zachovalo.

My v Proglasu jsme šťastní, že už deset let k nám i k vám může přicházet mluvená podoba *zapsané* lásky Boží k vám, posluchačům. Je to vlastně takový malý, každodenní Advent.

Ať se to, co má, dobře zapisuje do našich srdcí, abychom vydávali dobré ovoce našich životů.

To přeje a vyprošuje

o. Martin

Advent

Bloudí noci tichý anděl
adventní noci po krajině
na varhany mu hvězdy hrají
dveře se před ním otvírají
dveře se před ním otvírají
vstoupí a tiše postojí
na varhany mu hvězdy hrají
a děti se ho nebojí

bloudí noci tichý anděl
adventní noci po krajině
a hledá tiché teplé skryše
už brzy dítě narodí se

Karel Toman – Petr Ulrych

Na provoz Radia Proglas můžete přispět jakoukoli částkou na následující účty:

Radio Proglas s. r. o.: 4200042422/6800

Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

jako variabilní symbol uveďte své číslo člena Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Děkujeme!

(staré) Novinky

Autorka této rubriky si řekla: Máme výročí – podívejme se, co nás zajímalo těch deset let. Provedla tedy čistku ve Zpravodajích z let 1996 – 2004 a pro osvěžení paměti i lepší informovanost nových členů vybrala z každého roku kousek. Letošek se ovšem nepočítá, to si má každý pamatovat sám! Pokud si nepravděpodobnou náhodou někdo Zpravodaje schováváte, můžete listovat s námi:

► „Bulletin Klubu přátel – zvláštní číslo zpravodaje Klubu přátel Radia Proglas“ se nazýval první čtyřstránkový letáček naší výroby. Nebyl ještě datován, zato vnitřní strana byla natištěna obráceně. Dokladuje však počet prvních řádně zaměstnaných dobrodruhů: třináct. V létě 1997 uvádějí novinky 18 lidí.

► Podzimní Zpravodaj roku 1996 sděluje: „Náš den má 21 hodin a naše noc 3 hodiny. Rozšířili jsme vysílací dobu – mění se z 18 hodin denně.

O rok později: báseň! (Tesařova). Jmenuje se ABCDEFGHCHIKLMNOPQRŘSŠTUVW-XYZZ a končí takto: „Uvadly útle upolíny ve vlahém vánku. Vyplývali wagneriáni wathhodiny. Xenofobky xeroxovaly yankeeům. Yeti yperitem zalévá zemi za zákrytem. Žádný žert. Žiju! Žasněte!“

► Letní čtení 1997 nabízí recept M. D. Rettigové na polívku: „Dej na rendlík kousek másla, několik vařečiček mouky, nech to spejchnout, dej k tomu dobře očištěné žaby a zelenou pokrájenou petružel, hrachovou vodu a květ a dej vařit a buď ty žabky nech v tom, nebo proced' a vlej na smaženou žemličku.“ Jan Sudiprav Rettig prý vzdychával, kěž by se jednou mohl pořádně najíst, ale žena jen zkouší nová jídla, i z bramborové natě... Dnes by možná za tu snahu byl své ženě vděčný, pravda.

► Na jaře 1998 informujeme své přátele o večeri P. Martina s otcem kardinálem Vlkem v Praze. Menu – zeleninový talíř a netučný jogurt – rozdělilo Proglas na 1. pragmatiky a zastánce pravice („Výborně, všichni máme držet dietu!“), 2. voliče zelených („Učiňte přítrž bezuzdné konzumaci!“), 3. příznivce KDU-ČSL (spokojenost, jednalo se o postní dobu), 4. socialisty (mnuli si ruce: „tak je to dobře! A žádné restituce jim taky nedáme!“). Od té doby se mnoho nezměnilo.

► Zpravodaje číslo 10 – 14 jsou chronologicky řazeny takto: 10 – podzim 1998, 11 – zima 1999(!), 12 – jaro 1999, 13 – léto 1999, 14 – podzim 1999 atd. Nikdo si toho nevšimnul, má pak cenu trápit se číslováním? Asi má, jedno pěkné číslo z jara 1999: V Proglasu už máme celkem

65 dětí. Tou dobou jsme vysílali pouze z Hostýna, Brna, Pradědu a Ještědu.

► V zimě jubilejního roku 2000 uvádíme v novinách, která napsala jedna paní Jaroslavovi Blažkemu: „Pane! Protože jste jiné rasy, nikdy nemůžete pochopit Jana Neruda!“ Martin Šmídek užasl: Vida, on je černoch? Já si toho nikdy nevšiml a ta paní to poznala jenom po hlase. (J. B. byl loni vážně nemocen, ale vyvázl z nejhoršího. Právě vychází čtvrtý díl jeho učebnice Kouzelné zrcadlo literatury.)

► Devatenácté číslo Zpravodaje z jara 2001 provázely citáty z knížky Děti píší Bohu. Jeden za všechny: „Milý Bože, dělám, co můžu. Franta“

► Rok 2002 byl jako jiná léta provázen příchody, odchody, svatbami a narozením dětí a památný je pro nás též co počátek působení reverenda Krátky. Jedna z jeho historek: Pravidl farář smířlivým tónem pastorovi : Bratře, každý chválíme Boha – vy svým způsobem a my jeho způsobem...

► V čísle 27/2003 jsou krásné fotografie: pravoslavný otec Libor Raclavský, jeho žena a tři děti. Nuže, k dnešnímu dni jsou děti čtyři a otec Libor pro nás bude čist příběh ze života misionářů mezi Eskymáky. Jiná fotografie ukazuje svěcení litoměřického studia Štěpán.

► Na jaře 2004 jsme pochovali jednoho z našich prvních redaktorů, pozdějšího seminaristu Ladu Kadlčíka. Jistě se za nás přimlouvá, Proglas měl moc rád.

► Na závěr nabízím Slůvko P. Martina z Bulletinu č. 1 (duben 1996):

Kdo je profesionál? Kdo se snaží porozumět co nejlépe všemu ve své odbornosti a komu se to daří... s vědomím, že se stále má co učit. Profesionál křesťan usiluje žít podle vzoru Krista s vědomím, že nikdy nebude dokonalý a že Ježíše musí poznávat skrze bližní, Písmo a třeba i skrze rádio. Nečekejme na nic, milí, buďme profesionály...

Marie Blažková

12. kolokvium CERC 2005

V tomto roce slavíme desáté výročí vysílání – Konference evropských křesťanských rádii (CERC) přijala při této příležitosti naši nabídku být hostitelskou zemí již 12. kolokvia.

Zúčastnilo se ho 50 představitelů z 15 evropských zemí, odborníci v oblasti evropské kultury a vzájemnosti, nabízející křesťanský pohled na tuto problematiku; například předseda vatikánské pontifikální Rady pro kulturu kardinál Paul Poupard, český ministr zahraničí Cyril Svoboda, nechybělo slovo prezidenta sdružení CERC Luigiho Bardelliho z Itálie. Účastníky také pozdravil Miloslav kardinál Vlk. Dvanácté kolokvium hostil Exerciční dům kapucínů v pražské Loretě. Proběhly panelové diskuse o práci jednotlivých

Zleva: Paul Poupard, Cyril Svoboda, Miloslav Vlk a Martin Holík na setkání CERCu v Praze

rádii, jejich vizích i problémech, diskutovalo se o finanční problematice i možnostech zapojení se do společných grantů Evropské unie.

Martin Šmídek

Festiválek zdárně proběhl

V sobotu 17. září se v brněnském divadle Barka konal sedmihodinový folkový festiválek u příležitosti 10. výročí Proglasu. Jeden z návštěvníků, pan Jaroslav z Brna, napsal: „Nejlepším hudebním i společenským zážitkem uplynulého týdne byl pro mne (stejně jako pravděpodobně pro řadu dalších posluchačů) jubilejní festiválek Radia Proglas. Děkuji za vynikající dramaturgii i celkovou atmosféru.“

Na akci vystoupilo 12 kapel, písničkářů a dvojic, které dobře znáte z našeho vysílání. Podle spontánního ohlasu diváků v sále se hodně líbilo například vystoupení křesťanské skupiny Bétel

nebo pódiová show Polobandu se skvělou hrou Emany Miška na trubku. Velký úspěch zaznamenali také Jiří Smrž nebo Žofie Kabelková, po jejichž albech byla v předání největší poptávka. Své nové CD na festiválku představil Cymbelín, nové písničky zahrál i vyškovský Koňaboj, velmi se líbil vokální Pětník nebo Jeroným Lešner.

Mimo ohlášený program vystoupil s několika čísly (nejen hudebními) Dušan Baur a k překvapením večera patřilo hostování Martiny Komínkové z Bételu v písních Ivo Cícvárka a skupiny Mošny.

Účinkující i diváci si pochvalovali výborný zvuk, což byla zásluha tříletného týmu ve složení Miloš Švábek, Rost'a Gába a Vlád'a Kintr.

Milan Tesař

Hudební skupina Bétel (první zleva Ondřej Miklas)

Spokojený Miloš Švábek po festiválku

Zeptali jsme se...

P. Pavla Šenkyříka, nově ustanoveného administrátora farnosti u svatého Augustina v Brně.

Otče Pavle, vítejte mezi námi. Okud pocházíte a jak jste se stal knězem?

Narodil jsem se v Brně. Celé své dětství jsem prožil společně s rodiči a sourozenci ve Velaticích, to je malá obec nedaleko Brna. Naše rodina byla věřící, s maminkou jsme se společně modlivali a s tatínkem chodili v neděli na „hrubou“ do Tvarožné (maminka pochopitelně chodila na ranní, jak to hospodyně dělávají). V našem kraji, jak tomu bývá i jinde, se lidé po mši svaté pravidelně modlívali za svého faráře a za nová kněžská povolání.

Teologickou fakultu jsem studoval v Olomouci v letech 1997 – 2002.

Knězem se člověk stává až přijetím kněžského svěcení, v mém případně se tak stalo 11. října 2002.

Měl jste či máte nějaký vzor křesťana?

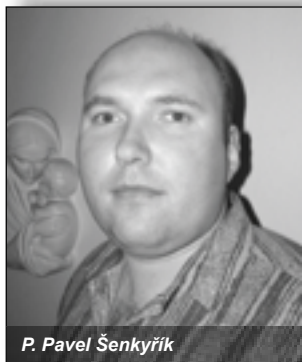
Je důležité mít vzory a příklady, ale v tom všem nikdo z nás nesmí zapomenout, že je jiný než jeho vzor, a tak má dál v konkrétních věcech hledat Boží vůli.

Dívám se hodně kolem sebe a přiznávám, že řada lidí mě v životě inspiruje, ale i usvědčuje. Příkladem pro mne byli rodiče i kněží, kteří mne formovali. Jsem rád, že je mám.

Jinak mám dva vzory, které mi pomáhají v prožívání víry, a to je můj patron, apoštol Pavel, a svatý Řehoř Nysský.

Jaká byla vaše dosavadní kněžská dráha?

Bylo to pestré období, které začalo v červenci 2002 v Blansku a Adamově jáhenskou pastorační praxí, pokračovalo v říjnu kněžským svěcením a kaplanskými místy: Fryšava pod Žakovou horou, Boskovice a poslední byla farnost u sva-

P. Pavel Šenkyřík

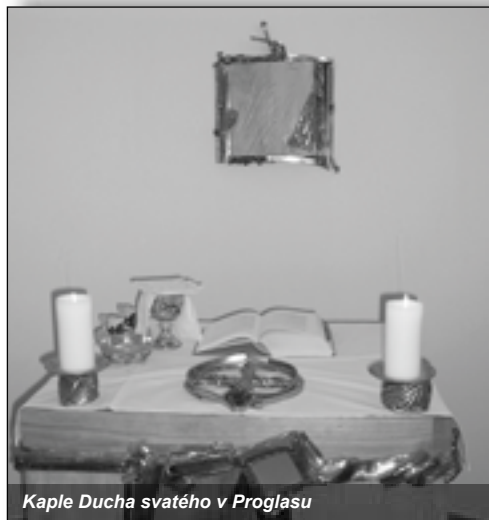
tého Jakuba v Brně. Bylo to období velmi krásné, ale někdy také trochu náročnější.

Mladí kněží mívají často blízko k dětem a mládeži. Jakou máte zatím zkušenost s mladými? Mají ještě zájem o Boha a o církev?

Ve všech svých dosavadních místech jsem byl hezky přijat a s dětmi jsme si rozuměli. V každé farnosti byly ovšem děti trochu jiné, například na mém posledním působišti u svatého Jakuba v Brně vyrůstali mladí od dětství společně a měli své vlastní dějiny. Byla to pro mě zajímavá zkušenost.

Mladý člověk pořád hledá Boha ve svém životě a věřím, že nikdy nepřestane. Jen je třeba hledat společné cesty, kde je možné se potkat. S církví mladí lidé často zápasí, hledají totiž pravdu nejen ve slovech, ale i v činech. Musíme si přiznat, že to občas pokulhává a mladý člověk je na to citlivý.

Snažme se my sami, ať to zbytečně nekulhá – k tomu právě pomáhá dobré společenství, kde je možné udělat zkušenost s Bohem i církví. Tak

Kaple Ducha svatého v Proglasu

tomu bylo i v mém životě. V 90. letech jsme měli krásné společenství mládeže v Pozořicích u Brna, kde jsem také objevil své povolání ke kněžství.

Setkal jste se již ve svém okolí u starších lidí se skepsí, rozčarováním a odvrácením od víry, či naopak s návratem k Bohu třeba po řadě let?

Znám oba problémy, radost ze setkání s nemocnými, ale i bolest tehdy, když to nejde. Vždy je důležité chtít znovu pomoci a doprovázet modlitbou. Od nemocného či umírajícího člověka odchází kněz někdy s radostí, jindy však bohužel s bolestí v srdci nad lidskou pošetilostí a zatvrzelostí.

Mám však také krásné zážitky. Jednou jsem například byl povolán do hospice v Rajhradu, kde umírala na rakovinu velmi mladá dívka. Již dříve se začala připravovat na křest, mne k ní zavolali v momentě, kdy se jí velmi přitížilo. Udělil jsem jí všechny tři iniciační svátosti – křest, břimování a Eucharistii zároveň. Dívka již nebyla schopná vstát z lůžka, ale ještě zřetelně komunikovala. Když přijala svaté přijímání, rozzářila se jí tvář a tiše poděkovala. Pro mne a pro ostatní personál hospice to bylo velké svědectví, kdy a jak Bůh k sobě přivádí člověka. Ta dívka během několika hodin zemřela.

Patříte k pastýřům, kteří jsou stále připraveni být poslání na cestu do neznámých míst podle přání svého biskupa a potřeby diecéze, nebo spíše tihnete k trpělivému vytváření dlouhodobých vazeb na svou farnost?

Chtěl bych vždy společně s otcem biskupem hledat svou cestu. Nevím, jak dlouho mi bude dopřáno žít ve zdejší farnosti, určitě bych velmi rád navázal dobré vztahy se všemi farníky i spolumatřím v kněžské službě a s pomocí Boží se snažil být co nejvíce užitečný. Myslím si, že kněz nemá být překážkou, ale nástrojem v Boží ruce.

Ve farnosti svatého Augustina budete často mluvit nejen k farníkům, ale prostřednictvím rádiových vln i k tisícům neviditelných posluchačů Proglasu. Co byste jim chtěl předat?

Jen a jen poselství evangelia, tak, jako můj předchůdce, otec Miloslav Kabrda, jehož si velmi vážím.

*Za rozhovor děkuje
Marie Blažková*

Přímý přenos mše svaté naladíte v 18:00

► ve všední dny:

- v úterý z rádia ze studia Goliáš
- ve čtvrtek od svatého Augustina v Brně
- v pátek od svatého Augustina v Brně nebo z Kostelce na Hané

► každou neděli:

- od svatého Augustina v Brně nebo z Kostelce na Hané

Televize s biblickým názvem Noe s programem pro celou rodinu

Společnost TELEPACE požádala o licenci k televiznímu DVB-T vysílání. Nese název Tv NOE. Hlavními partnery projektu jsou soukromé televizní studio TELEPACE Ostrava a RADIO PROGLAS.

Program stanice Tv NOE chce být do jisté míry alternativou současným televizním programům. Důraz je kladen na pozitivní pohled na svět, na cílevědomé omezení zobrazování násilí a nemravnosti. Svým vysíláním nabídne Tv NOE duchovní hloubku a zdravý životní styl. Postupným rozvojem vysílání se dostane na publicistiku, dokumentární tvorbu, zpravodajství i na soutěžní pořady pro všechny věkové kategorie. V případě neobdržení licence k zemskému vysílání jsou předkladatelé připraveni požádat o licenci k družicovému vysílání DVB-S.

Finanční prostředky chtějí provozovatelé získávat jednak z darů televizních diváků, kteří se ztotožní s programovou náplní a stanou se členy klubu přátel Tv NOE, jednak formou placených sponzorských vzkazů.

Televizi NOE lze charakterizovat takto: Tv NOE je laskavým zdrojem povzbuzení, poučení i zábavy, důraz klade na dobrý humor. Tv NOE je televize pro aktivní rodinu, pro tvůrčí lidi.

Před obrazovku s vysíláním Tv NOE nemusíte mít obavy posadit své děti. Tv NOE nabízí nepřehlédnutelné společenství lidí dobré vůle.

Žadatelé věří, že i s vaší pomocí můžeme myšlenku takového programu přeměnit ve skutečnost...

Telepace má jedenáctiletou zkušenost s televizní a filmovou výrobou, Proglas desetiletou zkušenost rozhlasovou. Na rozdíl od některých

pesimisticky laděných odborníků v církvích se tvůrci záměru Tv NOE domnívají, že rozvoj křesťansky orientovaných televizí ve světě je nezadržitelný a že je ve vynikajícím souladu s jejich posláním.

Více informací naleznete na www.telepace.cz.

Číslo účtu: 4368786546987xxxx

Martin Holík

Dobrá zpráva: Proglas pro vás postavil další nový vysílač – ve Valašských Kloboukách

Tento rok byl v Proglasu na nové vysílače opravdu velmi úrodný. Po dlouhých letech mezinárodních a leteckých koordinací kmitočtů, žádostí o přidělení, jejich zamítnutí, po nových měřeních kmitočtového spektra, doplňování a obnovování žádostí a mnoha dalších pokusech a zdůvodňování jsme letos dostali přiděl pět nových kmitočtů najednou.

A tak jsme hned na jaře uvedli do provozu první z nich ve Velkém Meziříčí, následovaly Žďár nad Sázavou, Znojmo, Třebíč a na posledním z nich jsme zahájili vysílání před pár dny, na svátek svatého Kosmy a Damiána, ve Valašských Kloboukách. Zde to trvalo velmi dlouho, protože jsme museli vyhledat vhodné místo a stožár, který by vyhovoval všem podmínkám, vybíhali jsme mnoho povolení a úředních razítek, připojili se ke zdroji elektřiny, a nakonec jsme během pár dnů vysílač postavili a ihned spustili. K radosti nás všech, ale hlavně našich nových posluchačů se tak stalo těsně před posledním vypršením zákonné lhůty Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Helena Horáková

Rorátní zrcadlo duše

Svatá Lucie

Prosincové dny bývají tmavé. Večer se stmívá brzo a ráno se sluníčku z peřin nechce. Pokud se vůbec na obloze objeví, je slabé a mnoho toho nezmůže.

Advent je dobou čekání na Světlo. Asi na polovině každoroční cesty k Betlému stojí svátek svatě Lucie, jejíž jméno v sobě onen jas, světlo, také nese. V severských zemích se tento den dávají do oken svíčky či

lampičky, aby posvítily na cestu poutníkům, kteří by v temnotě mohli ztratit svůj cíl.

Každý z nás je na cestě. A někdy bývá ta cesta temná, nejasná. Kdyby tak v oknech lidí kolem nás, a v jejich očích, která jsou okny do duše, nechybělo světlo. Ale tady je zapotřebí začít u sebe, myslím si.

Říkává se – Lucie noci upije, ale dne nepřídá. Je před námi ještě pár pěkně temných dnů. Prosvětlit je můžeme láskou, pozorností, úsměvem, všímavostí... a inspirací nám může být malé dítě v jeslích, na jehož příchod se připravujeme. Ono je tím Světlelem, které nikdy nepohasne.

Lucie Endlicherová

Uzdravující moc

Nejmilejším textem, který si беру už po léta za průvodce adventem, je stará píseň, již začínaly (nebo ještě začínají) adventní bohoslužby – *Rorate, coeli de super*. Každá její sloka, její obraty a slovní spojení i jednotlivá slova nastavují zrcadlo všem těm pocitům a náladám, které se zmocňují v potměšlém, leckdy pošmourném předvánočním čase lidské duše. Zároveň jsou její slova lékem na všechny splíny v posledních letech spíš blátivého než sněžného či mrazivého adventu.

Už její první slova „rosu dejte nebesa shůry“ mohou proměnit náš vztah k podzimní plískanici, která se rázem stává symbolem vláhy pro vyprahlou duši, jejíž obraz můžeme ostatně nalézt hned v dal-

ších verších „Sión byl učiněn pouští“. Když se pak brouzdám závějeji spadlého listí, už spíš tlejícího než šustícího, a když ledový vítr sviští holými korunami stromů, vyvstává mi na mysli verš „odpadli jsme jako zvadlé listí a naše nepravosti nás unášely jako vítr“. A když pak před Štědrým dnem vystřihuji s dětmi ovečky do našeho papírového Betléma, vynořují se z paměti další verše rorátního zpěvu, spojené s tou nálehavou touhou lidské duše – „pošli Beránka, vládce světa, ať sejme jho naší poroby“.

Nakonec, když několik hodin před Štědrovečerní večerí chystám (už sám a za zavřenými dveřmi) do Betléma jesličky s Ježíškem, myslím na krásnou poslední sloku „Utiš, utiš se, můj lide, brzy přijde tvá spása“.

Nevim, kdo je autorem tohoto krásného textu, tohoto křišťálově jasného zrcadla v prastarém rámu. Rozhodně to však byl někdo znalý dobře zranění lidské duše i síly Boží uzdravující moci.

Petr Polehla

Vesmírné bohatství

Člověk hledá vesmír ve vzdálených planetách a hvězdách a přitom ho má stejně bohatě, ne-li ještě víc, ukrytý směrem dovnitř.

Ležela jsem takhle v posteli, venku už byla tma, jen pouliční lampy házely na stěnu a strop stíny našich záclon. Nechtělo se mi spát, bylo mi nějak úzko, smutno, něco mi chybělo a já nevěděla co... A tak jsem přemýšlela... Ten byt by byl lepší větší, chtělo by to víc místa, prostoru, velkou zahradu se zpěvem ptáků, výhled na oblohu, na hvězdy... Ale takto vyvolaný pocit svobody mou duši neuspokojil. Pocit prázdnoty a samoty se s představou většího prostoru jenom zvětšil...

A pak mi to došlo, prázdnotu je potřeba naplnit zevnitř... Je potřeba uvnitř otevřít vrátka... Pomalu pustit dovnitř Boha a druhého člověka. Pak bude i víc místa, i zahrada se zpěvem ptáků, i obloha plná hvězd.

Dana Pilchová

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R) út - Křesťan a svět (R) st - Oktáva (R) čt - Duchovní vzdělávací pořad (R) pá - Všimli jsme si (R)	13:20	Písničky časně odpolední
00:30	út - Noční bdění s folkem st - Noční bdění s jazzem a blues čt - Noční bdění s etnickou hudbou	13:50	Dnešek v kalendáři
01:00	Komorní hudba	14:00	Pozvánky
02:00	po - Vítejte, senioři (výběr) út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R) st - Církve CČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R) čt - Radio Vatikán slovensky (R) pá - Duchovní vzdělávací pořad (R)	14:30	Třikrát z Proglasu
02:30	Písně	15:00	Zprávy BBC (1. pátek v měsíci a v postu - Křížová cesta)
03:00	po - Slyšte lidé! (R) út - Jak se vám líbí (R) st - Do života (R) čt - Folklorní okénko (R) pá - Jak se vám líbí (R)	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
04:00	Písničky před svítáním	15:25	po - Komentář týdne (R)
04:45	Jitro s dechovkou	15:40	Informace o pořadech
05:00	Informace o pořadech	15:40	Listárna (út, čt)
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín	16:00	po - Do života út - Barvínek st - Rozhlasové městečko čt - Církve CČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R) pá - Všimli jsme si
05:27	Myšlenka na den	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R) út - Slyšte, lidé! (R) st - Folklorní okénko čt - Hrajte, kapely! pá - Oktáva
05:30	Vážná hudba	17:25	pá - A capella/Jazzový podvečer
05:42	Evangelium, Duchovní slovo	17:55	Myšlenka na den (R)
06:00	Zprávy BBC	18:00	po, st - Modlitba růžence út, čt, pá - Mše svatá
06:10	Ranní chvály	18:35	Hudební zastavení
06:45	Ranní zíváček (po Proglasu - pís. zadání)	18:45	Večerní zíváček
07:00	Zprávy BBC	19:00	Zprávy (BBC, Proglas)
07:20	Putování po krajích	19:15	Jak se vám líbí
07:45	Třikrát z Proglasu	20:00	Světlem Bible (TWR)
08:00	Zprávy BBC	20:25	Duchovní hudba
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)	20:45	Radio Vatikán
09:00	Vážná hudba	21:05	Večerní chvály
09:15	Vysílá TWR	21:15	Křesťanské písně
09:30	Dopoledne s Proglasem út - Živý kraj (R) st - Magdazín čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví) pá - Knihovnička Proglasu (R)	21:30	Čtení na pokračování (R)
10:25	Informace o pořadech	22:00	po - Církve CČSH/SCEAV/Dotýkání světla út - Osobnost kraje st - Živý kraj čt - Příběh z kraje pá - Pravoslavní
10:30	Vonička (út, čt dechovka)	22:30	út, pá - Živý růženec st - Noční cukrárna čt - Křesťan a svět (R)
11:00	Zprávy BBC	22:40	po - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)
11:05	Čtení na pokračování	23:00	po - Noční linka út, pá - Duchovní hudba čt - Písničky k usínání
11:30	Písničky před polednem	23:50	Duchovní slovo
11:57	Myšlenka na den (R)	23:58	Půlnoční modlitba
12:00	Polední modlitba		
12:05	Hudební siesta		
13:00	Zprávy BBC		
13:05	Vzkazy		

Programové schéma platí od 1. září 2005. Program uveřejňuje každý týden Katolický týdeník. Přehled pořadů – objednávky na e-mail: redakce@proglas.cz, (R) – opakování (repríza) pořadu.

sobota

00:05	Jazz/blues
01:00	Magdazín (R)
02:00	Komorní hudba
03:00	Z archivu slovesných pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Informace o pořadech
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sobotní ráno
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam veřejného pořadu)
07:30	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvínek (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy BBC
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro děti a mládež
14:30	Tržiště - telefonická inzerce
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy BBC
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Hudební listování
17:00	Osobnost kraje (R)
17:30	Písničky pro příjemný podvečer
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Zprávy BBC
18:05	Komentář týdne
18:10	Za lidovou písničkou
18:45	Večerní zíváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Do života (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písničky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Příběh z kraje (R)
01:30	Zrcadlo týdne (R) + Komentář týdne (R)
02:00	Komorní hudba
02:30	Písně do tmy
03:00	Z archivu hudebních pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sváteční ráno
05:55	Informace o pořadech
06:00	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (R, česky a slovensky)
07:45	Vysílá TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglaso - písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy BBC
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písničky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso - písemné zadání (R)
18:45	Večerní zíváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písničky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Světle označené části = vysílání BBC z vysílače Tábor 88,7 MHz

K narození Panny Marie

Advent znamená příchod. A jak zní jeho vstup čili introit? Slyšme: *Rorate coeli desuper et nubes pluant justum. Rosu dejte, nebesa, shůry a oblakové, dštěte Spravedlivého.*

Otevřme Biblickou konkordanci, čtème Bibli a které slovo tam najdeme nejčastěji, anebo jaké nejvyšší vyznamenání má a zná Duch svatý? *Spravedlnost*. Noe, svatý Josef i Simeon mají v Písmě svatém titul *spravedliví*. Ale nejčastěji se dává v Knize knih tento přívlastek samému Bohu. Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium; ústa Spravedlivého rozjímají budou Moudrost, a Jazyk jeho bude mluvit soud: Není-liž v těchto slovech Žalmu všechen život nejsvětější Trojice?

Spravedlnost, daleko a mnohem více než láska, je vlastností Boží. Kdyby tomu bylo jinak, nebylo by žádné řeči o Posledním soudu. Známe my, křesťané, ovšem i soud soukromý. Každý člověk bude souzen zvlášť, ale potom, to jest nakonec, všichni pohromadě. Každý člověk přichází na svět sám a zrovna tak ze světa odchází.

Panna Maria nepřichází na svět sama, už ten bílý obláček na hoře Karmel po ní žízní a mizou její rosy byl nakojen. Všichni patriarchové a proroci Jí na cestu stelou své nejvyšší pohledy, svá nejhlubší mlčení v horách a pouštích, své kobylky a med lesních včel a roucha z velbloudí srsti a řemeny pobité uvnitř ostrými hřeby a špičaté kameny i střepy rozbitých sklenic, které jim sloužily za lůžka a za polštáře. A blažené úsměvy, které říkaly: Svatá Panno, toto všechno je málo a nic, čiré a nicotné nic za tvou spravedlnost! My že konáme něco velikého a zvláštního? Co by se potom muselo říci o Tobě, Královno andělů? Vymyslili, vyrozjímali, vyzpívali, vyšeptali a vyřkli jsme o Tobě a k Tobě na tisíce titulů a ukojili svého ducha, svou paměť, svou vděčnost a svůj rozum, radost a veselost svou. Mysleli jsme, my bláhoví, že na to stačíme, že se v tvých chválách přemůžeme a překonáme, ale skládáme všechny tyto zbraně, podrobujeme a vzdáváme se, neboť Ty, Maria, jsi nevyčerpatelná, nepoděkovatelná, neoslavitelná a nevyslovitelná.

úryvek z textu Jakuba Demla

Kalendář

Jak tiché hodiny,
co ani sebe neslyší.
V bouři i klidu je s časem zadobře,
přítel stařečka, jenž vzpomíná,
a děti těšících se na kouzelný den,
když v počtu svém
jej za oponou nocí skrývá.

Že den je list
a rok pak těžká kniha,
ví s námi mlčící přítel náš,
jenž odchází v svůj pravý čas,
jakož i my v poslední den svůj
odejdeme.

*Klement Bochořák,
ze sbírky Básně pro velké děti*

Mějte se dobře lucerny

Mějte se dobře, lucerny
paláce nebeského;
zlaté slunéčko, stříbrný
měsíček, bratře jeho.
Pomíjí den,
nastává sen,
jež musím dlouho spátí,
až zazvučí
a poručí
anjelská trouba vstáti.

Mějte se dobře, hvězdičky,
které v noci svítíte;
a jako drahé perličky
na nebi se třpytíte:
svěťte kupcům,
světa bludcům,
na tom moři plynoucím;
jáť jsem doploul
a již připloul
lodí k břehům žádoucím.

Mějte se dobře, štěpnice
s červenými jablíčky;
a vy, převonné květnice
s všelikými kvítky;
ó hrdličky

samotničky,
již mi víc necukrůjte;
slavičkové,
stehlíčkové,
od zpívání pauzujte.

Žehnám se svámi, živlové,
a s vším, co se v vás plodí;
buď že v krajině vodové
aneb nad ní se rodí,
s rovinami,
hlubinami,
se všelikou výsostí;
všecko jmění,
co Bůh není,
mrzí mne; jdu; mám dosti.

*anonymní skladba ze XVII. stol. ze sbírky
„Písň o čtyřech posledních věcech člověka“*

Z Deníčku Radka Habáně

6. listopadu 2001

Můj milý Deníčku. Dnes se dozvíš pravdu o otci Miloši Kabrdovi. Právě teď Ti svěřím, jaký doopravdy je. Odkryji jeho pravou tvář.

Cestou do práce jsem u kostela potkal kamarádka Markétu. Zjevně zkoprnělou a mírně v šoku. Téměř bez pozdravu mně začala popisovat setkání s místním farářem u svatého Augustina. Šla totiž požádat, jestli by zde mohla cvičit hru na varhany, aby její nadání neskomíralo. I svěřila se s touto prosbou otci Kabrdovi...

„V žádném případě!“ zněla odpověď. „A jak byste si to jako vůbec představovala?“ Zaskočená Markéta začala koktat něco ve smyslu, že si jako představovala – že

by jako chodila – jako každý týden – tak na jednu hodinku. „No to v žádném případě!“ pravil přísně otec Miloš a po chvilce dodal: „A který den jste si vysnila? Co?“ „Třeba pondělí. To mám brzy po škole,“ nesměle utrousila mladá varhanice. „V pondělí? Proč zrovna pondělí? V žádném případě nelze!“ zvolal páter. „Sedm dní je v kalendáři

a zrovna pondělí. A v kolik hodin, co?“ lamentoval. „Ve čtyři odpoledne,“ na to Markéta. „Cože?! Ve čtyři odpoledne? V žádném případě!!!“ zahřimal jako z kazatelny a celou diskuzi uzavřel rázně slovy: „A ne aby vás napadlo si v tu dobu vyzvednout klíče od kůru u mě na faře

...A představ si, Radku, že se ještě u toho potutelně usmíval!“ uzavřela pro změnu své vyprávění Markéta.

PS: Můj milý Deníčku. Otec Kabrda je evidentně jeden z největších šprýmařů, které znám. No a Markétě jsem s potutelným úsměvem doporučil, aby ji přese všechno přece jen v pondělí v 16:00 napadlo jít si klíče vyzvednout.

Tvůj Habža

Rádío 7

Zprávy od našich-vašich přátel z Trans World Radia:

TWR-CZ spojilo síly s TWR-Slovakia. Motiv tohoto kroku byl jasný: Získat licenci pro celodenní vysílání. Vzhledem k našim omezeným ekonomickým možnostem jsme požádali pouze o licenci na nekódovaný satelitní kanál – a ta nám byla na jaře letošního roku udělena. Od té doby probíhají intenzivní přípravy v oblasti personální, technické a programové. S kolegy ze Slovenska jsme se shodli na názvu *Rádío 7*. Jde o společný projekt dvou partnerů TWR, proto i vysílání bude dvojjazyčné. Čeština a slovenština se budou střídát po 24 hodinách.

Provoz chceme zahájit na podzim tohoto roku a už nyní je jasné, že k satelitnímu kanálu přibere také internet.

Programové schéma bude korespondovat s charakterem Rádía 7 – bude zaměřené na biblické poselství a aplikaci biblických principů do života. Více informací připravujeme v rámci propagační kampaně, která by měla začít kolem Vánoc. S rozjezdem celodenního vysílání Rádía 7 nechceme omezit naše stávající programy – pořady na středních a krátkých vlnách zůstanou zachovány, stejně tak budeme připravovat pořady pro Radio Proglas, Český rozhlas Plzeň a další zájemce.

Aleš Bartošek, ředitel TWR-CZ

Betlém našeho srdce

Josef, Marie a oslík. Cesta do Betléma nebyla lehká. Každým dnem mohla Marie porodit. Kdepak, žádná sanitka, na oslíku se musela trmáčet celé dny. A když už konečně byli v Betlémě, ve městě chleba, pro ně už chleba nezbylo. Nikdo nepospíchal přijmout dva chudé opozdilce. Místo útyk novému životu zvítězila obava ze ztráty pohodlí. Proč ztrácet čas s rodičkou, když byznys tak kvete.

Co vám to připomíná? Nestává se nám, že bychom přišli pozdě do práce kvůli modlitbě, ale nemodlíme se, protože spěcháme do práce. Usilujeme o pomíjivé, zatímco přicházíme o věčné. Stavíme si krásné vily, modernizujeme moderní byty, a Ježíše posíláme narodit se do chléva. Kdokoliv, kdo by byl tenkrát Josefa s Marií přijal, by se stal nejbohatším na světě, ale nikdo toho nevyužil. Kolikrát nás už egoismus a chamtivost připravily o blaho Ježíšovy přítomnosti...

A tak šli, kam je vykávali. Jak jim asi bylo? Neotřásla se jejich důvěra v Hospodina, když se jim místo zaslouženého povýšení dostalo ponížení? Marie byla víc než královna, protože přivedla na svět Krále králů. Byla víc než prorok, protože k nikomu z lidí se Bůh nepřiblížil tolik jako k ní. Přesto se jejím „královským palácem“ stal chlév, ve kterém porodila svého i Božího Syna. A rázem se z tohoto obyčejného chléva stala nejslavnější katedrála světa, slavnější než jeruzalémský chrám. Tam totiž byla Boží sláva, ale v betlémském chlévě Bůh sám.

Jak by to dopadlo, kdyby zrovna dnes zazvonil u našich dveří takový podivný pár? Řekli bychom rozjásané „Pojďte dál, zrovna večeríme, odložte si a posadte se k nám?“ anebo spíše „Jéé, nezlobte se, zrovna máme rodinnou sešlost, je nás plný dům, snad to pochopíte...“ a hezky bychom je vypoklonkovali?

Kéž by se naše chrámy i „chrám“ našeho těla stále více podobaly tomu betlémskému, protože co

z toho, že se Ježíš narodil v Betlémě, když se nenarodil v našem srdci?

Jaroslav Kratka

Desetileté vzpomínání

Jak se z člověka stane Proglasák? Inu, to je dost krkolomná cesta. Musíte zapomenout na to, že umíte to, co umíte, a začít dělat to, co vás ani ve snu nenapadlo, že byste dělat mohli. Před deseti lety jsem přišla do rádia dělat hudební režii. Po třicetivte roce odešel hudební redaktor Lád'a Kadlčík a já se musela rozhodnout, zda nastoupím místo něho. Znamenalo to seznámit se s asi 400 kompaktními disky vážné hudby, ale hlavně skamarádit se s počítačem, o kterém jsem nevěděla zhora nic.

Dennodenně mě překvapoval nápisem „invalid director“ a občas mi vymazal veškerý text, který jsem (tenkrát ještě v T602) dlouhé hodiny smolila. Jindy zase celý soubor zmizel neznámo kam. Když náhodou žádné komplikace nenastaly, odmítla se disketa, na které byl pořad nachystaný k vytisknutí, otevřít. Jen díky trpělivosti mého manžela Agiho, kterého na rozdíl ode mě vždycky počítače poslouchaly, jsem přežila až do dnešních dní.

Po mnoha letech už nejsem invalidní direktor a práci bez počítače si dokážu jen stěží představit. Nemyslete si ale, že se s novými technologiemi kamarádím snadno. Občas si na mě smlsne i dnes, ale za to, že mi dokáže zahrát mé oblíbené skladby, mu přeci jen odpouštím.

Klára Beránková

Ráda vzpomínám na okamžiky, kdy jsem se s lidmi z rádia seznamovala, zažívala ten úplně první kontakt a dojem. A tak si i teď, „po letech“, vybavuji mohutný zimní svetr prvního hudebního redaktora Petra Hlaváčka, batikovanou halenku šéfredaktorky Marie Blažkové, dlouhé vlasy Katky Lapčikové, Danky (tehdy) Holubové, ale i Dušana Baura a čepici s bambulí, kterou nosil Radek Habáň. Inu, začínali jsme vysílat v prosinci a já jsem se v Proglasu poprvé objevila asi jen týden před zahájením vysílání. Samozřejmě mám také několik zážitků z přípravy rozhlasových prostor, manuální práce

a uklízení. Při umývání lustru jsem se například seznámila se současným hercem Divadla Na zábradlí, Pepíkem Poláškem. Ty první týdny a měsíce v sobě měly zvláštní kouzlo a jiskru, bylo to hodně intenzivní a je fajn, že leccos z toho zůstává. Když se zaměřím na smyslové vjemy, tak například vůni prosince 1995 každý advent znovu v rádiu ucítím. A je mi při tom moc a moc hezky.

Renata Bělunková

Do rádia jsem oficiálně nastoupil 1. listopadu 1995, tedy měsíc a týden před zahájením vysílání. Protože nás tehdy na Proglasu fungovala jen hrstka, účastnil se každý jednou za čas snad každého pořadu. Můj hlas tedy tenkrát zněl například v pořadu pravoslavných, v Katechismu katolické církve, v pohádkách i ve velmi neurčitěm publicistickém útvaru „O čem? Ovšem o všem“. Vzpomínám si, jak jsem byl posazen do studia spolu se svým tehdejší kolegou Radkem Mezuláníkem a s jakýmsi panem doktorem, jehož jméno a přesnou funkci si už nepamatuji. Téma rozhovoru bylo velmi mlhavé, vůbec jsem se v něm neorientoval, ale statečně jsem kladl otázky. Jestli byl tento pořad někdy odvysílán, bohužel nevím.

Když se řekne „začátky Proglasu“, vybaví se mi i spousta další věcí. Třeba první díly hitparády *Kolem se toč*, které jsem každý pátek točil zhruba

Naše historické začátky

do devíti hodin večer. Nebo tehdejší redaktor vážné hudby Petr Hlaváček, který při natáčení mých prvních pořadů *Slyšte, lidé!* stál ve studiu za mými zády a šeptal mi do ucha: Pomaleji, pomaleji...

Milan Tesař

Nedávno jsem navštívila studio, ze kterého začne už zanedlouho vysílat křesťanské Rádio 7 (o tom více na jiném místě tohoto Zpravodaje). Když jsem vstoupila do místnosti, objala mě stará známá vůně. Nadechla jsem se zhluboka a uvědomila si – ano, vždyť to je ono... Právě tak to vonělo v režii Gabriel, když jsme před deseti lety začali vysílat. Zdá se to tak dávno – a přitom jakoby včera. Ta vůně v sobě má něco novoty, neokoukanosti, naděje a začínání, ale taky připomínku třesoucích se prstů, potících se dlaní a ostýchání.

Jsme jinde a v našem studiu už to tolik nevoní. Ale stejně začínáme každý den stále znovu.

Lucie Endlicherová

Stáli jsme na počátku a drželi spolu

Dopisy

V *Noční lince* bylo nedávno zajímavé téma – hudba ve vysílání Proglasu. Jestli si myslíte, že to, co hraje, je česká hudba, která má potěšit, pohladit po duši, tak jste na velikém omylu. Včera jsem poslouchala *Vzkazy*, ale ta hudba mezi tím – nezloubte se na mě, ale kdyby uvázal kočce na ocas různé plechovky, tak to vypadá stejně... Ale já to nikomu neberu, když mu to lahodí, ať poslouchá, pokud ne, lehká pomoc – vypnout rádio. Jenom si myslím, že ti, co jim to lahodí, vám moc nepřispívají – třeba se mylím, ale ty babičky, které většinou mají ty nejmenší důchody, přispívají rády a zasloužily by si, abyste na ně trochu víc mysleli. Ne jenom dechovkou, vždyť máme tolik krásných nahrávek různých schol a národních písniček... Já mám už skoro 79 roků a věřte, že si ráda poslechnu operu, operetu a vůbec vážnou hudbu. Většinou vypínám, až když zahrajete hymnu a Svatováclavský chorál, a věřte nebo ne, vždycky mně vyhrknou slzy, co to je za krásu, také si to vždy zazpívám... Jsem vaše členka od první pouti na Hostýně a snažím se přispět každý rok aspoň 1000 Kč. Poslouchám vás ráda a řeknu vám, že takového propagátora Proglasu, jako jsem já, byste jen těžko hledali!

posluchačka Božena z Hradčovic

Když jsem jako profesionální hudebník měl v Americe angažmá na lodi, konaly se tam také bohoslužby. Ty byly hudební skupinou doprovázeny vskutku nekonvenčně, moderně. Lidé se drželi za ruce, v rytmu se pohupovali a radostně zpívali. Úžasný zážitek! A věřím, že i Bůh měl radost a nebyl pohoršen neklasickou bohoslužbou. Zdůrazňuji, že velmi pozitivně oceňuji právě onu žánrovou pestrost, která je vlastní Radiu Proglas. Hudební redaktor, pan Tesař, je profesionál, který fundovaně vede besedy s pozvanými hudebníky. Jistě i tyto pořady mají své mladé příznivce. A třeba i příští křesťany...

*posluchač Zdeněk
z Českých Budějovic*

Jsem nemocný a zejména v noci mám čas poslouchat rozhlas. Představuji si pořad, ve kterém by se posluchači vyjadřovali, proč mají oblíbený kostel, kapličku, sochu, pouť a jiné památky duchovního života v obci i v krajině. Potřebujeme posilu nejen v modlitbě, ale také v našem obyčejném dni. Potom kázání – potřebujeme ho, nikdy ho není dost. Místo hudby byste mohli uvádět víc repríz, a to třeba i hodně starých pořadů. Někdy mi vadí, když poslouchám reprízu ze stejného týdne. Jsou pořady, které bych poslouchal každý den, třeba rozhovor slečny Rózsové s otcem Špidlíkem. Víím, že jsou to přání náročná na lidi a jejich čas, ale nestojí za to šířit názory kněží i ven z kostelů? Možná, že se někteří kněží brání, že by raději viděli posluchače rádia v kostele, ale už je taková doba. Je možné, že dobré pořady v popůlnoční době zaujmou některé posluchače natolik, že budou zvědavi na Proglas i za dne. Přejí celé redakci hodně úspěchů a dobré zdraví. Děláte nenahraditelnou práci, protože žádný kněz nás nemůže tak blízko oslovit jako doma z rádia.

posluchač Stanislav z Mostu

S manželkou jsme stálými a pravidelnými posluchači všech vašich pořadů. Děkujeme za vaši snahu šířit zvěst evangelia prostřednictvím rozhlasu. Velmi si ceníme vaší otevřenosti pro vstupy různých církví i denominací. Také pravidelné zprávy z Vatikánu i BBC jsou zdrojem solidního přehledu světových událostí. Máme ve vážné účtě všechny misionáře a charitativní pracovníky, kteří obětují své životy. Rovněž plnou úctu si zaslouží ti noví svědkové, kteří nastupují na jejich místa a pokračují v započatém díle. Často jsou předmětem našich modliteb v pravidelných modlitebních hodinách v našem sboru ČCE v Krnově. Do celé vaší práce vám přejeme mnoho Božího požehnání.

*diakon ČCE
v důchodu*

10. PLES PROGLASU

V Brně připravujeme již 10. ples Nadačního fondu Radia Proglas. Vzhledem k oslavám deseti let vysílání jsme zůstali letos doma. V sobotu **25. února 2006** budeme společně plesat v sále Stadionu na Kounicově ulici. K tanci nám přijede zahrát Šohajka z Dolních Bojanovic a Varmužova cimbálová muzika. Vstupenky můžete objednávat poštou na naši brněnské adrese, telefonem nebo e-mailem na adrese ples@proglas.cz. Vstupné je 150 Kč pro členy Klubu přátel Radia Proglas a 200 Kč pro ostatní hosty. Ke každé vstupence obdržíte místenku v hodnotě 50 Kč.

Helena Horáková

„Pohled'te ke hvězdám“

Sbírka „*České srdce pro Jana Pavla II.*“ přináší unikátní vzpomínky na velkého papeže.

Výzva, aby lidé napsali své zážitky a pocity související s pontifikátem Jana Pavla

II., byla zveřejněna současně v Katolickém týdeníku a na vlnách Proglasu. V krátké době se ukázalo, že nápad publicistů Ivany Jenišťové a Aleše Palána je nosný a do redakce se začaly hrnout dopisy, e-maily, ale i fotografie a básně...

Během několika týdnů se sešlo téměř 150 příspěvků, od několikařádkových postřehů až po podrobné reportáže z různých setkání se Svatým otcem (zřejmě nejčastěji lidé vzpomínali na návštěvu Jana Pavla II. na Svatém Kopečku). Pošta doručila i originální vstupenky, místenky, a třeba i doklady potřebné pro vycestování za „železnou oponu“, které v tehdejších dobách vůbec nebylo snadné získat...

„Kromě prvních papežových slov ›Nebojte se‹ budou mi znít v duši i slova ›Pohled'te ke hvězdám‹, které papež adresoval lidem v situacích zdánlivě

nezměnitelných a bezvýchodných. Milovala jsem ho... Zármutek ze ztráty tak výjimečného člověka, jakým Jan Pavel II. bezesporu byl, pomalu přechází v důvěryplnou radost z papeže nového. Jen si přeji, abychom nesrovnávali, ale milovali...“ napsala paní Marie Maňáková ze Žadovic.

Žáci Církevní střední školy svaté Anežky České v Odrách sestavili seznam typických rysů papeže, výstižnou charakteristiku jeho osobnosti.

Brzy jsme získali vzpomínky i od některých našich biskupů, např. od kard. Vilka, Mons. Graubnera..., a také od mnoha kněží.

Svou vzpomínku věnovali Václav Havel a někteří další politikové. Ze stovek stránek textů bylo třeba přísně vybírat. Nakonec byly zařazeny vzpomínky 118 dopisovatelů, navíc jsme mohli připojit i 21 černobílých fotografií. Každé otištěné svědectví bude odměněno jedním autorským výtiskem knihy (zdarma), pokud nám ovšem autoři příspěvků oznámili i svou poštovní adresu.

Výsledek společného úsilí mnoha desítek lidí je tedy hotov, každý ze čtenářů může posoudit, nakolik se knížka vydařila. Jedno je jisté: odkaz Jana Pavla II. zůstává v srdcích našich lidí živý – a tak tomu bude už asi navždy...

Jan Vrkoč

České srdce pro Jana Pavla II. Váz., 173 str., 169 Kč, obj. č.: 10 1118, vydalo Karmelitánské nakladatelství.

FM vysílače Proglasu:

Brno	107,5 MHz-
České Budějovice	92,3 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz
Písek	89,5 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
Tábor	88,7 MHz
Třebíč	96,4 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Valašské Klobouky	104,2 MHz
Velké Meziříčí	100,6 MHz
Znojmo	107,2 MHz
Žďár nad Sázavou	104,0 MHz

živé vysílání na internetu:
live.atlas.cz/proglas.asp

Digitální vysílání:

ze satelitu (DVB-S) Eurobird I pro celou Evropu,
nekódováno, MPEG 2; 28,5° V-pol.; 12,607 GHz;
27,5 Ms/s; FEC: 3/4

zemské (DVB-T): pro Prahu v paketu CDG

Pozvání do Proglasu:

- na mši svatou z Proglasu

všichni, kteří k nám zavítají – každé úterý
v 18:00 přímý přenos do vysílání

- na modlitbu růžence

různá společenství k živé modlitbě do vysílání
– každé pondělí a středu v 18:00
– v sobotu ve 20:30

- na modlitbu rodin

rodiče s dětmi – každou neděli v 18:00

- na mši svatou dětí za děti

rodiny s dětmi – v poslední úterky v lýchých
měsících: 29. 11. 2005, 31. 1. 2006.

KONTAKTY:

Brno – hlavní redakce
Barvičova 85, 602 00 Brno
tel: 543 217 241
fax: 543 217 245
GSM brána: 603 170 692
e-mail: radio@proglas.cz
www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch
Velké náměstí 32,
502 00 Hradec Králové
tel., záznamník: 495 063 423
fax: 495 063 424
e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim
Blažejské nám. 4
771 00 Olomouc
tel, fax, záznamník: 585 220 668
e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika
Kostelní náměstí 2
702 00 Ostrava
tel, fax, záznamník: 596 115 047
e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián
Thákurova 3, 160 00 Praha
tel, fax: 224 324 310,
tel.: 220 181 319
e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán
Diecézní dům kardinála Trochty
Komenského 4, 412 01 Litoměřice
tel.: 416 732 077
e-mail: stepan@proglas.cz